

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXVI. Quomodo resurrexit Iesvs?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

& Spiritus: non tamen Mediator. Sic enim Trinitas fuisset Mediatrix. At Christus homo, 1 Tim 2. Mediator est Dei, & hominum; non Angelorum. Deinde dicere, Christum, quia Deum, fuisse Adæ, esseque nobis Mediatorem; est eum facere minorem Patre: qui Arianismus est. At Primogenitus est Patris naturaliter ab eterno: Creature, intentionaliter, Prou. 8. *antequam quicquam faceret à principio.* Et hæc mens est S. Patrum.

QVÆSTIO LXVI.

Quomodo resurrexit IESVS?

LUTHERANI VBIQVISTÆ, de quibus supra *Lust. 26.* haud grauius ista nobis vltio quasi obtudunt talia; Christus non resurrexit à mortuis. Nec enim à sepulchro exiit unquam; sed solum extra sepulchrum sese manifestauit. Cum ibidem tamen inuisibiliter permaneret.

AVTOR. Hoc Portentum fundit Vbiquitas: Simile isti, *Mortuus est Diuinitas.* Qui, supra *quæst. 16. & 43.* passim ac mortuam blasphemant Diuinitatem Christi; ecquam obsecro, assererent resurrectionem? A qua Diuinitate reuocata in vitam Christi creditur Diuinitas? 1. An ab altiore alia Patris? Et quidem Patri soli proprie vocem, DEVS, in Scripturis conuenire pertendunt, supra *q. 8.* Christum autem verum credi Deum oportere diffidentur, *q. 31.* vt in quæ, *q. 10.* Nomina veri Dei minime satis quadræt. 2. An ab æquali sui Deitate resuscitata Christi exiit Diuinitas? At æqualem nescit; Vnam eandemque solam veram, adorat veritas Christiana. Quid ergo, Lutherani, vobis videtur de Christo?

RESP. SCHMIDELINVS in polog. ad Theses Ingolst. *Caro Christi ipsam secundam Humanitatem, excelsius se credenda est.*

AVTOR. Planè ita est: *Incidit in Stylam; cuius inuare Charybdis.*

2. BRENTIVS in sua Recognitione ait: *Quoad resurrectionem, inter Petrum & Christum, nullum est discrimen. Imò perè admirabilior est Petri, quam Christi.*

AVTOR. Dixit: nil docuit: Nec, quod dicere infandius posset, fingere sciuit.

II. CALVINISTÆ altius sapere videri volunt. Ac principio DE SANGVINE Christi profuso.

CALVINVS in Matth. 26. *Furunt, & cum ratione insaniunt, qui docent Christi Sanguinem cum eius Carne nunc esse coniunctum.* Quianam? SADEEL in 2. Indice errorum Gregorii de Valentia: *Christum, ait, resumpsisse Sanguinem, ex Scripturis probari non potest.* CVRÆVS in Spongia causam suggerit aliam: *Quia Dissipatus est statim, cum effusus est.* ERASTVS in fundamentali declaratione pag. 29. *In terra computruit; non est in rerum natura amplius.*

AVTOR. I. At verò argumentulis & fabulamentis eiusmodi perinde iam demonstratum foret; nostrorum humi consumptorum corporum resurrectionem impossibilem esse.

2. Adde: Eccubi locorum vsquam in Bibliis ostendetur vel per vmbra; Christum absque Sanguinis fusi resumptione resurrexisse?

3. D. Thomas autem *p. 3. q. 54. a. 2.* planissimè docet: *Et si Corpus Christi in resurrectione alterius fuerit gloriæ; non tamen alterius naturæ fuit, sed eiusdem: ideo quicquid ad naturam corporis pertinet, id omne Domino adfuit resurgenti: Pertinent ad eam: erò carnes, ossa & Sanguis: quare absque omni talium diminutione integrum resurrexit.*

4. Porrò idem docet alibi. 1. q. 119. a. 1. c. *quod duplex homini sanguis inest: Necessarius ad integritatem pertinens naturæ; & Nutritionalis, qui ex cibo potuque*

tuque accedit sine quo homo esse quidem homo potest; sed non superuiuere diu. Hunc in resurrectione omnem re- sumisse, minimè necesse fuit; eo quòd ad naturam integritatem minus require- retur. At Necessarium illum, ad Huma- nitatis integritatem ad Corpus quoque resurgentis oportuit reuerti.

5. Specialiter, ait, idem in *Quodlib. 5. quest. 3. a. 5.* de Sanguine in Passione fu- lo, pro redemptione nostra, DICENDVM est, Quòd totus in resurrectione ad Cor- pus redierit. Triplici ratione.

1. *Ob Aetatem patientis* perfectissi- mam, cui nihil deesse perfectionis hu- manæ potuit vel debuit.

2. *Ob Meritum*; si enim ex Marty- rum partes, in quibus pro Christo passi fuerant, quendam priuilegiatum fulgo- rem in resurrectione habet; teste *S. Aug. lib. 21. Ciuit.* quantò magis Christi San- guis ad gloriosam resurrectionem est reparatus?

3. *Ob Virtutem Passionis.* Sanguis e- nim ille fusus humanum genus sanctifi- cavit; iuxta Hebr. vlt. *Iesus ut sanctifica- ret per Sanguinem populum suum, extra por- tam passus est.* Habuit verò Sanguis Chri- sti vim salutiferam, ex Verbi sibi vniti virtute, vt ait *Damasc. libro 3.* Qua causa eundem ad Corpus redire necesse fuit. Hæc de Sanguine.

Porò de ipsius RESUSCITATIONIS MODO.

III. CALVINVS in Ioan. c. 20. vers. 19. *Christus seipsum in Vitam Reuocare NON po- tuit; Dei Patris interuenire operam oportuit. Absurdè facit Christus, cum propria sibi re- surrectionis gloriam vendicat.*

AUTOR. At ipsa te Veritas refutat, Ioan. 10. *Nemo tollit animam meam à me;*

sed Ego pono eam; & iterum sumo eam ad me. Ioann. 5. *Sicut enim Pater suscitauit mortuos & viuificat: sic & Filium, quos vult viuificat.* Vide D. Thomas 3. quæst. 53. a. 4.

2. CINGLIVS tom. 2. in respons. ad Lu- theri lib. de Sacram. fol. 405. *Christus è in- numento, eo egressus est modo, quo crassus stium Lutheri preter, rubrum induit caligas, egressi posuit.*

3. PET. MARTYR lib. de Euch. *Christus Angeli, qui lapidem à sepulcri ostio remouerat, auxilio indigebat.* Sic & Gualte- rus hom. 133. Probabilem hanc sententiam iudicant Calvinus *Instit. libr. 4. c. 17. §. 29.* & BEZA *libr. de omnipresentia carnis Christi contra Brentium.*

AUTOR. 1. Verè Lutherani in Col- loq. Mompelgart. anno M. D. LXIV. ex- clamauerunt ad talia: *Calvinista præca- ria, Nihil diuina gl'ria relinquunt Christi, cum de Throno Maiestatis detrahunt & de- turbant: nudum illi nomen & appellatiuum summa Maiestatis tribunt; reuera autem NIHIL.* Sed

Vt tibi Tu, nigra dicebat cacabus olla. Sic sathanam sathanas culpæ; Coe- nicula coruum.

2. Nimirum isto fuce, Dominice per fores clausas penetrationi facere li- cebit eis fucum auricalchium. Idèò procaciter CALVINVS in Ioann. c. 20. v. 19. *Verum esse minimè concedo, quòd asse- runt Papiste, Christi Corpus penetrasse per ianuas clausas. Papæ! Quis vnquam audiuit talia?*

Si: BEZA causam dicit in Ioann. cap. 20. *Vel sponte patuerunt Christo fores: Vel spissam parietes ei fuerunt peruiæ. Cum ista non fuerint ei difficiliora, quam super aquas ambu- lare.*

AUTOR. Ehem BEZA! Siccine tuum

tuum tu castigare Magistrum? Vel obclamantem audi. Hoc, inquit, ideo contendant ut Corpus gloriosum non modò simile reddant spiritui; sed immensum esse, nullo loco contineri obtineant. At quid pro eo contendamus obtinendo; quod corpori deberi glorioso S. Patres affirmant, & Bezà tuus? Quid, quòd illud tuum figmentum mendacio cumules, atque calumnia vel in ipsos S. Patres impacta? Hic cum Paulo credunt, 1. Cor. 15. Resurget corpus spirituale, omniumque penetratum.

Atat cum ratione etiam mentitus esse videri appetit.

1. Nil tale sonant verba, inquit: Quia non dicit Evangelium, intrasse per ianuas clausas; sed repente stetit inter Discipulos, cum tamè clausa essent ianua; nec aditus illi esset patefactus manu hominis.

AUTOR. Mentitus nunc etiam es Spiritui Sancto, qui per Euāgelistam dixit: Venit ianuas clausis.

2. Instat exemplo: Scimus Petrum è carcere obserato egressum esse: an ideo dicendum erit, per medium ferrum & aseres penetrasse?

AUTOR. Sycophantiam adiicit mendacio. Nec enim Scriptura dicit exisse Petrum foribus clausis; sed Act. 12. Porta ferrea ciuitatis ultra aperta fuit.

3. CALVINO sui succenturientes operā locant vicariam; hisque dictitantibus, sese per fenestram inecisse Christum: aliterque alubique aliis aliis verò, pulsanti apertum fuisse, sicq; inuolasse: Ipse demū Chōragus ita determinat: Quare necesse non est, quemadmodum intravit: sat fuerit, constare, quòd non per ianuas clausas sese penetrarit.

Finiam nunc ego vel ipsemet totidem verbis Caluini.

Facebant ergo pueriles ista argutia, qua nihil prorsus habent solidi; & multa secum trahunt deliria.

AUTOR. At quivèrò, 1. Ille per fores clausas ingressus docet Dominum sepulcro clauso resurrexisse; 2. Vtvero Virginis clauso exisse: 3. Verè super aquas ambulasse cum Corpore vero: 4. Per medium eorum transisse lapidare eum volentium; 5. Lazarum mortuum dicto Christi paruisse ligatisque manibus & pedibus prodisse. 6. Cœlos Christum ascendente penetrasse. Non hæ pueriles argutia sunt, aut deliria; Non;

2. Deliravitne S. Chryf. hom. 89. in Ioann. Admirandum, ait, quòd phantasmæ esse non sunt suspicati. S. Aug. tract. 12. in Ioann. Moli corporis, ubi Diuinitas erat, ostia clausa non obtiterunt. Ille quippe eis non apertis intrare potuit; quo nascente Virginitas Matris inuoluta permansit. S. Greg. hom. 20. in Euang. Quid mirum, si clausis ianuis post resurrectionem suam, in æternum iam victurus, intrauit; qui mortuus, viuens non aperto Virginis utero exiit?

3. Ad vltimum suis ipse CALVINUS fenestras, pulsationes, apertiones, fabulantibus ita responsat: Sic habendum est: Christum non sine miraculo ingressum esse; ut documentum ederet sua Diuinitatis: quòd suos Discipulos magis attentos redderet. Rectè se ipsum refutauit. Cætera repete ex Antichristo meo. p. 1. q. 17. Et Genealog. p. 1. quest. 19. Et D. Thom. 3. quest. 54. a. 1. ad 1. & 2.

QVÆSTIO LXVII.

An Christus primus ad Cœlos ascendit?

LUTHERANI plerique: Ut Marbachius libr. de Cœna Dom. Argentinae excuso, fol. 150. &c. & in tribus concion. de Ascensione. 1. Christus in cœlum ter ascendit; bis verè, semel imaginario.

O Ex-